

17. prosince

Gn 49.1a.2.8–10

Jakub povolal své syny a řekl jim: „Shromážděte se a slyšte, synové Jakubovi, slyšte Izraele, svého otce! Judo, tvoji bratři tě budou chválit, tvá ruka dopadne na šíji tvých nepřátel, budou se ti klanět synové tvého otce. Lví mládě je Juda, od kořisti vstáváš, synu můj; uléhá si a odpočine jako lev, jako lvice, kdo se ho odváží rušit? **Nebude odňato žezlo od Judy, vladařská hůl od jeho kolen, dokud nepřijde Vládce; národy ho budou poslouchat.**“

Mt 1,1–17

Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahámova. Abrahám byl otec Izákův, Izák otec Jakubův, Jakub otec Judy a jeho bratří. Juda byl otec Fáresa a Záry - jejich (matka) byla Tamar. Fáres byl otec Chesronův, Chesron otec Aramův, Aram otec Aminadabův, Aminadab otec Násónův, Násón otec Salmónův, Salmón otec Boazův - jeho (matka) byla Rachab. Boaz byl otec Obédův - jeho (matka) byla Rút. Obéd byl otec Jesseův, Jesse otec krále Davida. David byl otec Šalomounův - jeho (matka) byla žena Uriášova. Šalomoun byl otec Rechabeamův, Rechabeam otec Abijáhův, Abijáh otec Asafův, Asaf otec Josafatův, Josafat otec Jorámův, Jorám otec Uzijáhův, Uzijáh otec Jotamův, Jotam otec Achazův, Achaz otec Ezechiášův, Ezechiáš otec Manasesův, Manases otec Ámonův, Ámon otec Jošijáhův, Jošijáh otec Jechonjáhův a jeho bratři za babylónského vyhnanství. Po babylónském vyhnanství Jechonjáh byl otec Šealtielův, Šealtiel byl otec Zorobábelův, Zorobábel byl otec Abiudův, Abiud Eliakimův, Eliakim Azórův, Azór Sádókův, Sádók Achimův, Achim Eliudův, Eliud Eleazarův, Eleazar Matanův, Matan Jakubův, **Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.** Dohromady je to tedy od Abraháma po Davida čtrnáct členů rodokmenu, od Davida až po babylónské vyhnanství čtrnáct a od babylónského vyhnanství až ke Kristu čtrnáct.

Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahámova.

Spisovatelé

„Spisovatelé jsou zvláštní lidé, něco napíší a ono to trvá... Když mají štěstí..., ono to přetrvává, přežívá. Jenže každý člověk si může udělat hru... Hru na spisovatele.“ Básník K. upil ze sklenice a usmál se svým těžko napodobitelným úsměvem, vlídným, chápavým, plným soucitu.

Hra na spisovatele? „Zkuste si vzít kousek papíru a tužku a zkuste popsat na pár stránek svůj život. Tak jako byste psali o někom jiném. Tak jako byste psali o nějaké románové postavě a nic nepřikrášlovali. Koneckonců každý člověk je jeden chodící román... Zkuste to. Já jsem to zkoušel

včera celý večer. Nevěřili byste, jak se vám váš život náhle ukáže v jiném světle. Jak náhle vidíte sám sebe i lidi okolo vás v docela jiné souvislosti. Jak zmizí ty milosrdné lži, kterými si zakrýváte své chyby. Své omyly. Své ubližování. V tu chvíli, kdy se neberete jako bytost, která je vámi, která je obklopena oblakem sympatií a předsudků, v tu chvíli, kdy se naopak pozorujete s chladnou hlavou, jako novelista pozoruje svoji postavu a její rozpačité a zlověstné bloumání světem, spatříte náhle docela jiné souvislosti. Někdy hrůzné. Spatříte, komu co dlužíte, i když jste si třeba do té doby namlouvali, že to, co vidíte kolem sebe, je jiné, že ostatní něco dluží vám.

Kati si obvykle namlouvají, že jsou oběti. Napište si na pár stránek svůj život od narození dodnes. To nevádí, že nemáte zkušenosti. Máte to hlavní, máte svůj život. Zkuste to. Buďte spisovatelem svého vlastního života, spisovatelem pro jediného čtenáře, pro sebe... Nepište to jako obhajobu nebo jako stížnosti nebo proto, abyste tím ovlivnili nějakou neviditelnou porotu. Přece se znáte tak dobře, že není třeba, abyste se sami před sebou přetvařovali. Zkuste to. A zkuste vyzvat své blízké, aby si také zahráli tuto hru. Aby se na okamžik přestali cítit sami sebou, aby se cítili jako románová postava a viděli se tak, jak je vidí ostatní. Uvidíte, že až tuhle hru dohrajete... (pokud jste ji ovšem hráli upřímně...), spatříte svůj život a své místo v něm docela jiné. Potíž je v tom, že se díváme jen dovnitř své jeskyně a nenapadne nás podívat se ven, abychom pochopili, že pohled těch druhých je dokonale jiný a my jsme také v tom jiném pohledu dokonale jiní... Jací? Jací jsme, to uvidíme... až na konci téhle hry.“

Eduard Martin – Schody do ráje, KNA 2010

Zkuste si vzít kousek papíru a napsat svůj životní příběh.

V hodině smrti sklídíme to, co jsme zaseli během svého života. Don Bosco – MB III, 18

